

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 5.11.2003

KOM(2003) 659 endelig

2003/0263 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiver 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 93/6/EØF og 94/19/EF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiverne 2000/12/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på oprettelse af en ny organisationsstruktur for udvalg inden for finansielle tjenesteydelser

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER

1.1. Indledning: opbygning af et indre marked for finansielle tjenesteydelser

Selv om der er gjort betydelige fremskridt, er det indre marked for finansielle tjenesteydelser endnu ikke en realitet. Markederne er fortsat opsplittede. Udvekslingen af tjenesteydelser på tværs af grænserne er af forholdsvis begrænset omfang. Opbygningen af et ægte indre marked for finansielle tjenesteydelser er alligevel fortsat af afgørende betydning for den økonomiske vækst og jobskabelsen i Den Europæiske Union. Det vil forbedre konkurrenceevnen i Europa og bidrage til den økonomiske og sociale samhørighed.

For at nå dette fundamentale mål har Kommissionen vedtaget en handlingsplan for finansielle tjenesteydelser¹, som pegede på en række foranstaltninger, som skulle træffes for at opbygge et indre finansielt EU-marked. På Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 og Det Europæiske Råds møde i Stockholm i marts 2001 slog EU's stats- og regeringschefer til lyd for, at handlingsplanen blev gennemført senest i 2005.

På trods af de trufne foranstaltninger er det blevet mere og mere klart, først i værdipapirsektoren, men derefter i de øvrige dele af finanssektoren, at selve udvalgsstrukturen inden for finansielle tjenesteydelser er kommet under pres og vil komme under endnu mere pres, især når den skal klare de nye krav, der vil blive stillet til den.

På den ene side er situationen nemlig den, at:

- de finansielle markeder og tjenesteydelser nu udvikler og bevæger sig i et endnu hurtigere tempo end nogen sinde før, fordi de gør brug af ny teknologi og innoverer
- kombineret hermed har indførelsen af euroen og den økonomiske reformdagsorden fra Lissabon sat skub i den europæiske integration på dette felt. For første gang er et integreret marked for kapital og finansielle tjenesteydelser inden for rækkevidde.

På den anden side er situationen den, at:

- de europæiske lovgivere og myndigheder inden for bank-, forsikrings- og investeringsinstituttsektoren er tynget af et lovgivnings- og "komitologiapparat", som egner sig dårligt til et udvidet EU med 25 medlemsstater. Selv om denne proces blev opretholdt, ville den nuværende udvalgsstruktur stadig skulle tilpasses til den nye udvikling, f.eks. med arbejdsområdet for Forsikringskomitéen udvidet til at omfatte arbejdsmarkedspensioner
- lovgiverne og myndighederne på disse områder må kunne reagere hurtigt og effektivt på teknologiske ændringer og markedsudviklingen ved at tilpasse gennemførelsesreglerne hurtigere og mere fleksibelt
- det vil frembyde enorme fordele for EU, hvis man havde en mere effektiv, mere gennemsigtig og klarere forskriftsstruktur på dette felt

¹ KOM(1999) 232 endelig udg.

- der frem for alt i takt med, at de finansielle tjenesteydelser og markeder i EU integreres, vil blive meget større behov for et effektivt samarbejde og konvergens i tilsynsarbejdet.

1.2. Den eksisterende udvalgsarkitektur

Inden vi ser på de påkrævede ændringer, kan der være grund til at minde om den eksisterende udvalgsarkitektur.

Den nuværende udvalgsstruktur for banker, forsikringer og investeringsinstitutter er underlagt henholdsvis direktiv 2000/12/EF, direktiv 91/675/EØF og direktiv 85/611/EØF (ændret).

1.2.1. *Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning*

Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning (Banking Advisory Committee (BAC)) blev nedsat ved første bankdirektiv². BAC's arbejdsområde blev yderligere udbygget ved senere direktiver på bankområdet. Alle bestemmelser om BAC findes nu i det **kodificerede bankdirektiv**³, som ophæver og træder i stedet for første bankdirektiv og visse andre direktiver, der henviser til BAC.

BAC har tre hovedfunktioner. Det rådgiver Europa-Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af nye forslag til EU-lovgivning på bankområdet, som derefter forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet. Det rådgiver også Kommissionen i forbindelse med at sikre, at lovgivningen gennemføres korrekt overalt i EU. Disse to rådgivende opgaver er fastlagt i afsnit VI i det kodificerede bankdirektiv. BAC kan desuden fungere som "komitologiudvalg", der bistår Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser i form af tekniske ændringer til visse bestemmelser i det kodificerede bankdirektiv som led i den "komitologiprocedure", der er fastsat i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF⁴. Denne "komitologifunktion" er fastlagt i afsnit VII i det kodificerede bankdirektiv. Betragtning 67 etablerer sammenkædningen mellem det BAC, der er nedsat ved artikel 57, og det "komitologiudvalg", der er nedsat ved artikel 60, stk. 2. Derudover har BAC fået tildelt visse specifikke rådgivende opgaver.

BAC består af højtstående repræsentanter for hver medlemsstat og Kommissionen. BAC har en repræsentant for en medlemsstat som formand, når det handler i sin rådgivende funktion, og Kommissionen som formand, når det handler som "komitologiudvalg".

Siden sit første møde i 1979 har BAC rådgivet Kommissionen om alle aspekter af EU-banklovgivningen, navnlig om etableringen af det indre marked for banktjenesteydelser og om fastlæggelsen af forsigtighedsregler for kreditinstitutter. Den rådgivende funktion har været langt den mest dominerende aktivitet. Siden BAC fik tildelt en "komitologirole" i 1989⁵, har det kun fungeret som "komitologiudvalg" fire gange.

² Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 (artikel 11) om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

⁴ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

⁵ Rådets direktiv 89/647/EØF (solvensnøgletalsdirektivet), artikel 9.

1.2.2. Forsikringskomitéen

Ved Rådets direktiv 91/675/EØF⁶ nedsattes en **forsikringskomité**. Forsikringskomitéen har to forskellige funktioner.

For det første fungerer den som diskussionsforum på højt niveau og rådgiver for Kommissionen om forsikringsrelaterede emner. Forsikringskomitéen rådgiver navnlig Kommissionen om nye forslag om yderligere samordning på forsikringsområdet, som Kommissionen agter at forelægge for Rådet.

For det andet kan Forsikringskomitéen som "komitologiudvalg" bistå Kommissionen i udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, denne har fået tildelt ved forsikringsdirektiverne⁷. Disse direktiver beføjede Kommissionen til at træffe afgørelse efter "komitologiproceduren" i artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF med henblik på at foretage specifikke tekniske ændringer i forsikringsdirektivet samt på at stille forslag vedrørende behandlingen af forsikringsselskaber i ikke-WTO-medlemmer, som ikke sikrer en effektiv markedsadgang for forsikringsselskaber fra EU-landene ("gensidighedsklausulen").

Forsikringskomitéen, som består af repræsentanter for medlemsstaterne, har Kommissionen som formand. Den har fungeret siden 1992 og har aktivt behandlet en bred vifte af forskellige forsikringspolitiske emner samt rådgivet Kommissionen om nye lovgivningsforslag på forsikringsområdet. Da Kommissionen endnu ikke har fundet anledning til at gøre brug af sine gennemførelsesbeføjelser, har Forsikringskomitéen hidtil ikke handlet i sin "komitologifunktion".

1.2.3. UCITS-Kontaktudvalget

Ved Rådets direktiv 85/611/EØF⁸ om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) nedsattes UCITS-Kontaktudvalget, som har fået tildelt to forskellige sæt af funktioner.

For det første er det et specifikt diskussionsforum om emner og politikspørgsmål vedrørende investeringsinstitutter med følgende opgaver:

- at sikre en samordnet gennemførelse af direktivet gennem regelmæssige samråd om de praktiske problemer, der måtte opstå i forbindelse med dets anvendelse
- at fungere som forum for samråd mellem medlemsstaterne om strengere bestemmelser eller tillægsbestemmelser, som måtte være tilladt efter direktivet, eller om midlerne for annoncering og betaling for investeringsinstitutter
- at rådgive Kommissionen om tilføjelser eller ændringer, der skal foretages i direktivet.

⁶ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

⁷ Direktiv 73/239/EØF, artikel 29, litra b); direktiv 92/49/EØF (al anden forsikring end livsforsikring), artikel 51, og direktiv 2002/83/EF, artikel 59 og 64 (livsforsikring).

⁸ EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.

For det andet skal UCITS-Kontaktudvalget også som "komitologiudvalg" bistå Kommissionen i udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, denne har fået tildelt ved direktiv 2001/108/EF⁹ om ændring af UCITS-direktivet om investeringer i investeringsinstitutter. Dette forholdsvis nye direktiv beføjede Kommissionen til at træffe afgørelse efter proceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF med henblik på at foretage specifikke tekniske ændringer i direktivet om investeringsinstitutter på følgende områder:

- afklaring af definitionerne for at sikre ensartet anvendelse af direktivet overalt i EU og
- justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.

UCITS-Kontaktudvalget, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, har Kommissionen som formand. Udvalget har fungeret siden 1989 og har aktivt behandlet en bred vifte af forskellige spørgsmål vedrørende investeringsinstitutter. Det har også rådgivet Kommissionen om *bl.a.* de forslag, der førte frem til de seneste direktiver om investeringsinstitutter. Da Kommissionen endnu ikke har fundet anledning til at gøre brug af sine gennemførelsesbeføjelser, har udvalget hidtil ikke holdt møde i sin "komitologifunktion".

1.3. Reformen af regelsættet på værdipapirområdet

Som anført i punkt 1.1 ovenfor står det mere og mere klart, at der er behov for en forskriftsreform af disse strukturer, hvis målsætningerne i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser og opfordringerne fra forskellige Europæiske Råd om endeligt at etablere et integreret marked for finansielle tjenesteydelser skal realiseres.

Dette blev for første gang tydeligt i **værdipapirsektoren**. Som reaktion herpå nedsatte Rådet (Økofin) i juli 2000 Vismandsudvalget for Regulering af De Europæiske Værdipapirmarkeder med den opgave at fremkomme med forslag til, hvordan forskriftsprocessen for EU's værdipapirlovgivning kunne gøres mere fleksibel, effektiv og gennemsigtig.

Udvalgets endelige rapport forelå i februar 2001 og anbefalede, at man gik over til en forskriftsmetode i fire niveauer:

Niveau 1 vil omfatte retsakter, nemlig direktiver eller forordninger, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure af Rådet og Europa-Parlamentet med EF-traktaten som retsgrundlag. Rådet og Europa-Parlamentet aftaler arten og omfanget af de gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages på niveau 2 på grundlag af forslag fra Kommissionen.

*Tekniske gennemførelsesforanstaltninger vil blive vedtaget på **niveau 2** under anvendelse af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.*

*Hovedmålsætningen på **niveau 3** vil blive at sikre en ensartet og rettidig gennemførelse af retsakter under niveau 1 og 2 gennem et udvidet samarbejde og etablering af netværk mellem EU's værdipapirtilsynsmyndigheder via Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg.*

⁹ EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35.

På niveau 4 vil Kommissionen og medlemsstaterne styrke håndhævelsen af EU-lovgivningen.

Ifølge henstillingerne skulle denne fremgangsmåde bistås af to typer udvalg:

- (1) et udvalg nedsat på basis af to forskellige retsgrundlag alt efter, hvilken funktion det skal udøve:
 - en rådgivende funktion hjemlet ved en kommissionsafgørelse med henblik på at rådgive Kommissionen om udarbejdelsen af lovgivning (niveau 1)
 - en "komitologifunktion" hjemlet ved retsakter med henblik på at bistå Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser (niveau 2) efter den forskriftsprocedure, der er fastsat i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF.
- (2) et nyt tilsynsudvalg bestående af højtstående repræsentanter for **de nationale tilsynsmyndigheder** med henblik på at udvide samarbejdet og opbygningen af netværk mellem dem til sikring af fælles gennemførelsesstandarder på værdipapirområdet (niveau 3).

Europa-Parlamentet gav i sin beslutning af 5 februar 2002 om gennemførelse af lovgivningen i forbindelse med finansielle tjenester¹⁰ principiel tilslutning til forskriftsmetoden i fire niveauer som anbefalet af Vismandsudvalget i dets rapport om etablering af et indre marked på værdipapirområdet, forudsat at det ville modtage en tilsvarende behandling på niveau 2 som den, der er garanteret Rådet i resolutionen fra Det Europæiske Råd i Stockholm. Kommissionsformand Romano Prodis højtidelige erklæring den 5. februar 2002 gav Europa-Parlamentet de nødvendige garantier, så det kunne give fuld opbakning til metoden i fire niveauer.

Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR) blev oprettet den 6. juni 2001 ved en kommissionsafgørelse¹¹ med henblik på niveau 3 og på at yde teknisk rådgivning til Kommissionen.

Det Europæiske Værdipapirudvalg (ESC) blev oprettet samme dag med rådgivende funktion ved en anden kommissionsafgørelse¹². Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF om markedsmissbrug af 28. januar 2003¹³ fastsætter, at ESC skal udøve "komitologifunktioner".

¹⁰ A5-0011/2002: Europa-Parlamentets beslutning om gennemførelse af lovgivningen i forbindelse med finansielle tjenester (2001/2247(INI)).

¹¹ Afgørelse 2001/527/EF af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 43).

¹² Afgørelse 2001/528/EF af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug), EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

1.4. Den nye udvalgsarkitektur inden for bankvæsen, forsikringer og investeringsinstitutter

1.4.1. Rådets og Europa-Parlamentets anmodninger

Som reaktion på det pres, der er omtalt i punkt 1.1., slog Rådet i april 2002 til lyd for, at der blev foretaget en undersøgelse af, hvordan man bedst kunne forbedre udvalgsarkitekturen inden for finansielle tjenesteydelser. Som et resultat af denne undersøgelse opfordrede Rådet¹⁴ den 3. december 2002 Kommissionen til at udvide den udvalgsstruktur, der hidtil har været benyttet i værdipapirsektoren, til at gælde for banksektoren, forsikringssektoren og investeringsinstitutter. Bl.a. opfordrede Rådet Kommissionen til "så hurtigt som muligt" at oprette nye udvalg i hver sektor ved kommissionsafgørelser.

Inden for **bank- og forsikringssektoren** slog det til lyd for brug af to udvalg:

- (1) et udvalg nedsat på basis af to forskellige retsgrundlag alt efter, hvilken funktion det skal udøve:
 - en rådgivende funktion hjemlet ved en kommissionsafgørelse med henblik på at rådgive Kommissionen om udarbejdelsen af lovgivning (niveau 1)
 - en "komitologifunktion" hjemlet ved retsakter med henblik på at bistå Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser (niveau 2) efter den forskriftsprocedure, der er fastsat i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF.
- (2) et nyt tilsynsudvalg bestående af højtstående repræsentanter fra **de nationale tilsynsmyndigheder** med henblik på at fremme konvergens i den daglige tilsynspraksis og på at udveksle fortrolige oplysninger om enkeltinstitutter, der føres tilsyn med (niveau 3), og yde teknisk rådgivning til Kommissionen om bl.a. udarbejdelsen af udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen måtte ønske at foreslå.

Rådet anmodede om, at førstnævnte udvalg, som det havde været tilfældet i værdipapirsektoren, til at begynde med kun skulle oprettes med rådgivende funktion, så udvalgene kunne blive nedsat og blive funktionsdygtige så hurtigt som muligt, inden man senere nedsatte dem med "komitologifunktion".

Hvad **investeringsinstitutter** angår, slog Rådet til lyd for at overflytte UCITS-Kontaktudvalgets funktioner til det allerede eksisterende Europæiske Værdipapirudvalg og det allerede eksisterende Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg.

¹⁴ Økofin-Rådet (3.12.2002) på grundlag af en rapport fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om regulering på det finansielle område.

Virksomheden af alle disse ændringer vil sammenholdt med de to tidligere kommissionsafgørelser fra 2001 blive, at der etableres følgende system:

	Banker	Forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger	Værdipapirer (herunder investeringsinstitutter)
Rådgivende funktion (niveau 1) og "komitologi-funktion" (niveau 2)	Det Europæiske Bankudvalg (EBC)	Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg (EIOPC)	Det Europæiske Værdipapirudvalg (ESC)
(Niveau 3)	Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS)	Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS)	Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR)

Separat vedtog Europa-Parlamentet den 21. november 2002 på eget initiativ en betænkning om forsigtighedstilsyn i EU. I sin beslutning A5-0370/2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union gav det sin tilslutning til, at der ikke blot lægges vægt på konvergens i reglerne, men også i den anvendte gennemførelses- og tilsynspraksis, udtrykte tilfredshed med institutionaliseringen af en regelmæssig dialog mellem tilsynsmyndighederne på europæisk plan gennem oprettelsen af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg og gav udtryk for håb om, at denne udvidelse reelt ville føre til en mere sammenhængende gennemførelse og håndhævelse af forsigtighedstilsynslovgivningen i EU.

I sin beslutning B5-0578/2002 om finansiell regulering, finansielt tilsyn og finansiell stabilitet stillede Europa-Parlamentet dog spørgsmålstegn ved, om omstruktureringen af udvalgsarkitekturen havde så hastende karakter, og argumenterede for, at Rådet skulle vise sit klare engagement over for en reform omfattende en revision af traktatens artikel 202 og afgørelse 1999/468/EF ved at yde garanti for, at Europa-Parlamentet ville blive stillet på lige fod med Rådet i forbindelse med overvågelsen af Kommissionens udøvelse af dens gennemførelsesbeføjelser, før det kunne give sit samtykke til den foreslåede udvidelse.

I afventning af udfaldet af revisionen af traktaten har Europa-Kommissionen fremlagt forslag til en sådan reform i sit forslag til Rådets afgørelse af 11. december 2002 om ændring af afgørelse 1999/468/EØF. I sin beslutning A5-0266/2003, der blev vedtaget den 2. september 2003, gav Europa-Parlamentet opbakning til Kommissionens fremgangsmåde.

1.4.2. Den foreslåede pakke

Som anført i afsnit 1.3 ovenfor blev der ved gennemførelsen af denne metode i værdipapirsektoren og på linje med gældende interinstitutionel praksis og præcedens anvendt tre retsakter:

- (1) en **afgørelse udstedt af Kommissionen** om oprettelse (**niveau 3**) af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (**niveau 3**)
- (2) en **afgørelse udstedt af Kommissionen** om oprettelse (**niveau 2**) af Det Europæiske Værdipapirudvalg **med rådgivende funktion (niveau 1)**

- (3) et direktiv udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet (om markedsmisbrug) om efterfølgende oprettelse (**niveau 2**) af Det Europæiske Værdipapirudvalg som et udvalg, der bistår Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser (**niveau 2**).

Inden for banksektoren, forsikringssektoren og investeringsinstitutter kompliceres situationen dog af, at der findes udvalg (Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, Forsikringskomitéen og UCITS-Kontaktudvalget), som er oprettet ved, og som der henvises til i gældende direktiver udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet, og som både har rådgivende funktion og "komitologifunktion".

Ved fremlæggelsen af en pakke af foranstaltninger har Kommissionen derfor omhyggeligt valgt en fremgangsmåde, der:

- (a) er i institutionel og juridisk overensstemmelse med fremgangsmåden inden for værdipapirsektoren og de øvrige af Fællesskabets aktiviteter
- (b) undgår risikoen for unødigt komplikation og duplikation på grund af overlappning mellem eksisterende og nye udvalg
- (c) efterkommer Rådets anmodninger om, at der oprettes udvalg med rådgivende funktion snarest muligt
- (d) tager hensyn til de betænkeligheder, der blev rejst i de to parlamentsbeslutninger, og giver Parlamentet som medlovgiver ligebehandling i forbindelse med beslutningen om at gå over til en ny udvalgsarkitektur inden for finansielle tjenesteydelser.

Kommissionen har konkluderet, at den eneste måde, hvorpå disse målsætninger kan forenes inden for bank- og forsikringsområdet, er at ændre bestemmelserne i de gældende direktiver i form af at nedlægge de bestående udvalg og oprette de nye bank- og forsikringsudvalg som udvalg, der bistår Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser (niveau 2), **samtidig med** at der nedsættes nye bank- og forsikringsudvalg med rådgivende funktion (niveau 1) ved to kommissionsafgørelser. Der nedsættes nye tilsynsudvalg (niveau 3) ved to separate kommissionsafgørelser.

På UCITS-området vil dette indebære at ændre det gældende direktiv ved at fjerne de eksisterende henvisninger til UCITS-Kontaktudvalget og overføre rollen som "komitologiudvalg" på dette område til ESC, **samtidig med** at kommissionsafgørelserne vedrørende ESC og CESR ændres med henblik på at tildele disse udvalg rådgivende funktion på dette område.

Kommissionen har besluttet, at den mest effektive og gennemsigtige metode til at sikre, at denne samtidige overførsel finder sted, er, at Kommissionen straks vedtager "opsættende" afgørelser om oprettelse af de nye bank- og forsikringsudvalg (niveau 1) og om ændring af afgørelserne om ESC og CESR, men med bestemmelser, der fastsætter, at disse afgørelser **først træder i kraft**, hvis og når et ændringsdirektiv af ovennævnte type også træder i kraft. Derved sikres det, både at der ikke er nogen duplikation af udvalg, og at oprettelsen af udvalgene (niveau 1 og 2) på bank- og forsikringsområdet (og overførslen af UCITS-funktioner til ESC og CESR) er betinget af Rådets og Europa-Parlamentets indvilligelse.

Kommissionen fremlægger derfor en pakke med syv foranstaltninger:

- (1) en kommissionsafgørelse om oprettelse af CEBS (niveau 3) med virkning fra den 1. januar 2004
- (2) en kommissionsafgørelse om oprettelse af CEIOPS (niveau 3) med virkning fra den 24. november 2003
- (3) vedlagte forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv, der ophæver henvisningerne til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, Forsikringskomitéen og UCITS-Kontaktudvalget i deres rådgivende funktion og ændrer henvisningerne til dem som udvalg, der bistår Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser, med henvisninger til EBC, EIOPC og ESC
- (4) en kommissionsafgørelse om oprettelse af EBC med rådgivende funktion (niveau 1), som først træder i kraft samtidig med ændringsdirektivet
- (5) en kommissionsafgørelse om oprettelse af EIOPC med rådgivende funktion (niveau 1), som først træder i kraft samtidig med ændringsdirektivet
- (6) en kommissionsafgørelse om oprettelse af ESC, som først træder i kraft samtidig med ændringsdirektivet
- (7) en kommissionsafgørelse om oprettelse af CESR, som først træder i kraft samtidig med ændringsdirektivet.

Pakken af afgørelser og direktivforslaget drejer sig om at oprette en ny udvalgsstruktur og tildeler ikke Kommissionen nye gennemførelsesbeføjelser.

1.4.3. Foranstaltningernes hastende karakter

Den nye udvalgsstruktur inden for finansielle tjenesteydelser udgør et samlet hele, som skal etableres i sin helhed snarest muligt.

Etableringen af udvalgsstrukturen vil betyde **reelle fordele**, idet den vil bane vejen for et langt større og mere indgående samarbejde mellem tilsynsmyndighederne end hidtil og for større konvergens i det daglige forskrifts- og tilsynsarbejde, hvilket vil styrke den **finansielle stabilitet** i Europa, således som det pointeres i Parlamentets beslutning A5-0370/2002. Et effektivt samarbejde mellem repræsentanterne for finansministerierne er påkrævet, hvis der skal træffes fornuftige strategiske beslutninger om stabilitet og andre centrale spørgsmål.

Pakkens gennemførelse er en **hastesag**, hvis handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser skal gennemføres inden 2005-fristen, der blev fastsat på Det Europæiske Råd i Lissabon i 2000, og dermed hvis EU's overordnede økonomiske målsætninger skal opfyldes. En klage, der fremføres af kapitalmarkederne, er, at handlingsplanens lovgivningsmæssige ambitioner i væsentlig grad undergraves af en dårlig og inkonsekvent gennemførelse i medlemsstaterne, og at det er **umuligt at etablere et integreret europæisk finansielt marked**, hvis dette problem ikke finder en løsning.

Mens disse klager allerede er blevet imødekommet på værdipapirområdet via indførelsen af en ny "komitologimetode", er der risiko for en afsvækkelse af de øvrige elementer i den europæiske finanssektor, hvis denne metode ikke udvides til også at omfatte **banksektoren, forsikringssektoren og investeringsinstitutter**, og dette på et tidspunkt, hvor to afgørende stykker lovgivning er ved at blive fremlagt, nemlig "CAD III"- og "Solvency II"-forslagene om **kapitalgrundlagsreglerne**. En vellykket gennemførelse af disse nye regler i medlemsstaterne vil afhænge af et tæt samarbejde såvel mellem medlemsstaternes tilsynsmyndigheder som mellem medlemsstaternes lovgivende myndigheder. Dette arbejde skal indledes snarest muligt og kan kun føres effektivt ud i livet, hvis den nye udvalgsstruktur er på plads.

Hvis man ser videre end samarbejdet om at **sikre en ensartet gennemførelse**, er tidshorizonten for vedtagelse og gennemførelse af disse to forslag yderst kort. En udsættelse af oprettelsen af udvalg, indtil disse forslag er blevet forelagt, vil ikke give tilstrækkelig lang tid til vedtagelsen og medføre risiko for at forsinke den fulde gennemførelse af disse nye rammer for kapitalgrundlagsreglerne i bank- og forsikringssektoren, der indebærer en meget højere grad af tilsynsmæssig vurdering end hidtil (f.eks. ved valideringen af interne systemer og specificeringen af individuelle kapitalkrav). Allerede fra begyndelsen af 2004 og fremefter vil der begynde at blive behov for retningslinjer for, hvordan tilsynet skal gribes an, hvilket er lang tid inden vedtagelsen af forslaget og lang tid inden fristen for dets gennemførelse.

Vedtagelsen af pensionsfondsdirektivet forudsætter en udvidelse af Forsikringskomitéens arbejdsområde, idet udvalget vil kunne behandle fortolkningsproblemer inden ikrafttrædelsen og derved medvirke til en ensartet gennemførelse.

Til understregning af foranstaltningernes hastende karakter påfører det kommende valg til Europa-Parlamentets i juni 2004 et reelt tidspres. Parlamentet vil blive opløst med henblik på **valg** i foråret 2004. Hvis foranstaltningerne ikke er vedtaget inden da, vil der formentlig gå en rum tid, inden foranstaltningerne vil kunne blive behandlet i det nyvalgte Parlament. Dette vil stille Europas virksomheder og investorer ugunstigt og virke hindrende for integrationen af markederne.

1.4.4. Det Europæiske Bankudvalg (EBC)

Det Europæiske Bankudvalg vil overtage de fleste af de funktioner, der har ligget i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som nedlægges.

Formålet med dette forslag (og den tilhørende kommissionsafgørelse) er at ændre de betragtninger og artikler i direktiv 2000/12/EF, der henviser til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning), med henblik på at:

- **overføre dets "komitologifunktioner"** til EBC og
- **fjerne henvisningerne til det eksisterende udvalgs rådgivende funktion** og oprette EBC med rådgivende funktion ved en kommissionsafgørelse.

Med rådgivende funktion vil udvalget blive hørt af Kommissionen om politikspørgsmål samt om forslag, der vedrører banksektoren. Det skal også bistå Kommissionen med at udarbejde mandater til teknisk rådgivning fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) om udkast til gennemførelsesforanstaltninger.

EBC's opbygning vil forventes at følge henstillingerne i Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs rapport om regulering, tilsyn og stabilitet på det finansielle område. EBC vil få Kommissionen som formand, og hver medlemsstat forventes at blive repræsenteret af en højtstående repræsentant. Til sammenligning har det eksisterende Rådgivende Udvalg for Banklovgivning en repræsentant for en medlemsstat som formand, og hver delegation kan bestå af op til tre medlemmer.

For at sikre en tæt koordinering med tilsynsudvalget vil formanden for CEBS deltage som observatør i EBC's møder. Den Europæiske Centralbank vil også deltage med observatørstatus.

I overensstemmelse med traditionen for et tæt samarbejde mellem de forskellige europæiske bankudvalg kan EBC også invitere formændene for disse udvalg til at deltage som observatører. Dette ligger i forlængelse af den langvarige praksis med gensidig deltagelse som observatør i de forskellige bankudvalg.

1.4.5. Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg (EIOPC)

Formålet med dette forslag er at ændre direktiv 91/675/EØF, hvorved Forsikringskomitéen blev nedsat, med henblik på at lade det omfatte arbejdsmarkedspensioner og præcisere, at det dækker forsikringssektoren som sådan, herunder f.eks. aktiviteter som genforsikring. Forsikringskomitéen omdøbes til Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg (EIOPC). Ændringen af direktiv 91/675/EF indebærer at:

- **overføre "komitologifunktionen"** fra Forsikringskomitéen til EIOPC. Direktiv 91/675/EØF fastsætter, at Forsikringskomitéen skal bistå Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser inden for direkte skadesforsikring og direkte livsforsikring i overensstemmelse med den forskriftsprocedure, der er fastsat i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF. EIOPC vil overtage de forskriftsfunktioner, Forsikringskomitéen har på nuværende tidspunkt, og vil fortsætte med at fungere som forskriftsudvalg i overensstemmelse med komitologiafgørelsen 1999/468/EF med henblik på at bistå Kommissionen, når den træffer afgørelser eller gennemførelsesforanstaltninger, som det påhviler den at træffe ved de tredje forsikringsdirektiver 92/49/EØF og 92/96/EØF og andre retsakter, der er vedtaget på forsikrings- (f.eks. genforsikring, forsikringskoncerner) og arbejdsmarkedspensionsområdet
- **fjerne henvisningerne til den eksisterende komités rådgivende funktion** og oprette EIOPC med rådgivende funktion ved en kommissionsafgørelse.

Ved den ledsagende kommissionsafgørelse vil EIOPC overtage den eksisterende Forsikringskomités rådgivende funktioner, jf. direktiv 91/675/EØF. EIOPC vil derfor behandle ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af EU-bestemmelserne i forsikringssektoren, ikke mindst direktiverne om direkte forsikring. Forsikringskomitéen høres også af Kommissionen om nye forslag til retsakter på forsikringsområdet. Forslaget lægger således også vægt på udvalgets rådgivende funktioner. Disse skal gælde både forsikringsvirksomhed og arbejdsmarkedspensioner.

For at sikre en tæt sammenkædning mellem de to udvalg vil formanden for Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS) deltage i EIOPC's møder som observatør.

1.4.6. Overførsel af UCITS-Kontaktudvalgets beføjelser

Som det anføres i punkt 1.4.1. ovenfor, har det eksisterende udvalg både "komitologifunktioner" og rådgivende funktioner. Formålet med dette forslag er at ændre direktiverne 85/611/EØF og 2001/108/EF i alle de bestemmelser, der henviser til det nuværende udvalg, med henblik på at:

- **overføre dets "komitologifunktion" til ESC.** ESC vil derfor blive det nye "komitologiudvalg" på UCITS-området i overensstemmelse med modellen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF om markedsmissbrug af 28. januar 2003¹⁵; direktiv 2001/108/EF fastsætter, at UCITS-Kontaktudvalget skal bistå Kommissionen i vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger, men begrænset til:
 - afklaring af definitionerne og
 - justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med de procedureregler, der er fastsat for udøvelsen af gennemførelsesbeføjelserne.

Forslaget berører ikke omfanget af disse forskriftsbeføjelser

- **fjerne henvisningerne til det bestående udvalgs rådgivende kompetence** og overføre dem til ESC og CESR.

Kommissionens afgørelser af 6. juni 2001, hvorved disse udvalg blev oprettet, ændres derfor som følge heraf ved afgørelser, der vedtages samtidig med dette forslag. Som anført ovenfor vil disse ændringer afhænge af dette direktivs ikrafttrædelsesdato og vil først træde i kraft på samme dato som denne ikrafttrædelsesdato.

2. ARTIKLER

Artikel 1 og 2 - Bestemmelser om ændring af direktiverne 93/6/EF og 94/19/EF

Disse bestemmelser ændrer en række henvisninger til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning inden for finansielle tjenesteydelser: direktiv 93/6/EF (kapitalgrundlagskrav) og direktiv 94/19/EF (indskudsgarantiordninger).

De fjerner en duplikation af underretningspligten mellem Kommissionen og bankudvalget i artikel 7, stk. 9, i direktiv 93/6/EF.

Artikel 3 - Bestemmelser om ændring af direktiv 2000/12/EF

Artikel 3 - Stk. 1 og 2

Disse ændringer bringer proceduren for ændring af fortegnelsen over institutter, der permanent er udelukket fra direktiv 2000/12's anvendelsesområde, og proceduren for revision af de regler, der gælder for kreditinstitutter, der er udelukket fra anvendelsesområdet for visse bestemmelser i direktiv 2000/12 på baggrund af deres tilknytning til et centralt organ, på linje

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug), EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16-25.

med standardproceduren for tekniske ændringer af direktivet. Den gældende procedure, der er fastsat i artikel 2, stk. 4 og 5, stammer tilbage til det første bankdirektiv 77/780/EØF og er derfor forældet.

Artikel 3 - Stk. 3

Denne bestemmelse fjerner duplikationen af anmeldelsespligten mellem Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning hvad angår anmeldelse af:

- kravene for meddelelse af tilladelse til kreditinstitutter
- processen for at bringe kreditengagementer inden for de grænser, der er fastsat i artikel 49
- medlemsstaternes brug af muligheden for at forlænge tidsfristen herfor.

Denne duplikation af anmeldelsespligten er overflødig og bør derfor fjernes.

Artikel 3 - Stk. 4 - Beretning om tilbagekaldelse af tilladelser

Ved denne ændring af artikel 22, stk. 9, i direktiv 2000/12/EF afskaffes Kommissionens forpligtelse til hvert andet år at forelægge en beretning for bankudvalget om hjemlandets myndigheders tilbagekaldelse af tilladelser.

Denne bestemmelse, som stammer fra andet bankdirektiv 89/649/EF, er forældet på grund af de store fremskridt, der er sket i samarbejdet mellem hjemlandets og værtslandets myndigheder. Det bilaterale samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i EØS har udviklet sig væsentligt, ikke blot inden for rammerne af et omfattende netværk af aftalememoranda - hvoraf nogle dækker specifikke tværnationale bank- og finanskoncerner - men også i form af en omfattende multilateral informationsudveksling inden for de europæiske banktilsynsmyndigheders kontaktgruppe. Oplysning om tilbagekaldelser af tilladelser synes at være velintegreret i den rutinemæssige informationsstrøm mellem tilsynsmyndighederne. Dette har overflødiggjort Kommissionens regelmæssige kontrol og rapporteringen til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

Artikel 3 - Stk. 5 - Beretning om afslag på tilladelser

Ved denne artikel ændres artikel 22, stk. 10, med henblik på at fjerne Kommissionens forpligtelse til hvert andet år at aflægge rapport for bankudvalget om afslag på tilladelser. Erfaringerne har vist, at denne rutinemæssige rapportering - som blev indført ved andet bankdirektiv 89/649/EF - ikke længere er påkrævet, hvor det indre marked for banktjenesteydelser har været på plads i et godt stykke tid.

Artikel 3 - Stk. 6 - Rutinemæssig information om tilladelser og erhvervelser i tredjelande

Ved denne artikel ændres artikel 23, stk. 1, med henblik på at fjerne Kommissionens forpligtelse til systematisk at informere bankudvalget om individuelle tilladelser og erhvervelser. Denne rutinemæssige rapportering er ikke forenelig med Det Europæiske Bankudvalgs forskriftsmæssige fokus. Dette udelukker naturligvis ikke, at Kommissionen underretter Det Europæiske Bankudvalg, hvis den finder det hensigtsmæssigt.

Artikel 3 - Stk. 7

Denne artikel erstatter to henvisninger til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning med henvisninger til EBC.

Artikel 3 - Stk. 8 - Undersøgelse af udfaldet af forhandlinger

Denne bestemmelse ændrer endnu en henvisning til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning og skaber retssikkerhed ved at præcisere, at bestemmelsen ikke er i strid med traktatens bestemmelser om eksterne kompetencer.

Artikel 3 - Stk. 9 - Underretning om overdragelse af tilsynspligt

Ved denne ændring af artikel 52, stk. 9, i direktiv 2000/12/EF afskaffes forpligtelsen til at underrette bankudvalget om overdragelse af tilsynspligten i forhold til visse datterselskaber.

Denne bestemmelse, der stammer fra direktiv 89/647/EF, forekommer nu også forældet på grund af de ovenfor nævnte store fremskridt i samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne. Selv om underretningen af Kommissionen giver mulighed for at følge forløbet af gennemførelsen af Fællesskabets bestemmelser om samarbejdet mellem de forskellige tilsynsmyndigheder, der er involveret i et konsolideret tilsyn, og underretningen af de kompetente tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater er nødvendig for at identificere den ansvarlige myndighed i forbindelse med et konsolideret tilsyn, så forekommer den systematiske underretning af enhver overdragelse af tilsynspligten til bankudvalget at være overflødig og uforenelig med den fokus på forskriftsfunktionen, det nye Europæiske Bankudvalg får tildelt. Pronomenet "den" i tredje punktum ændres derfor til pronomenet "de" med henblik på nu at henvise til de kompetente myndigheder, der overdrager tilsynspligten, i stedet for til Kommissionen.

Artikel 3 - Stk. 10 - BAC's rådgivende funktioner og observationsnøgletal

Ved denne artikel ophæves del VI i direktiv 2000/12/EF (artikel 57-59). Eftersom artikel 57 og 58 omhandler Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivnings rådgivende funktioner, og disse funktioner nu omfattes af Kommissionens afgørelse [xx/2003] om oprettelse af Det Europæiske Bankudvalg, bør denne del, jf. punkt 1.4.2 ovenfor, nu udgå.

Artikel 59 om observationsnøgletal for solvens og likviditet, som stammer fra første bankdirektiv 77/780/EØF, ophæves også. Disse bestemmelser er forældede i lyset af samordningen af rammerne for solvens og i lyset af udviklingen af teknikker i banksektoren til at måle og forvalte likviditetsrisici.

Tilsynet med solvensen er i reglen primært baseret på de harmoniserede solvensnøgletal, der er fastsat i del I og II i kapitel 2 i direktiv 2000/12/EF. Den samordning, der er omhandlet i stk. 1 i artikel 59, er opnået, og beregningen af observationsnøgletal er i det store og hele overflødig med de solvensnøgletal, der fastsættes i del V (kapital 2, afsnit 2).

Hvad angår tilsynet med likviditeten, har fastsættelsen af et simpelt harmoniseret nøgletal mellem aktiver og passiver i kreditinstitutter vist sig at være behæftet med tekniske vanskeligheder og har været vanskeliggjort af forskelle i likviditetsadfærden i en række nøglegategorier af aktiver og passiver (f.eks. varierer likviditetsmønstret i indskud som reaktion på ændringer i rentesatserne kraftigt inden for EU). Lige så vigtigt har været de store fremskridt i forvaltningen af aktiver og passiver, hvor avancerede modeller, der omfatter skræddersyede antagelser om aktivers og passivers adfærd, træder i stedet for simple

statiske likviditetsnøgletal. Af disse grunde synes henvisningen til likviditetsnøgletal nu at være forældet.

Desuden falder tilsynet med solvensen og likviditeten typisk ind under et tilsynsområde, hvor andre banktilsynsfora gradvis har udbygget deres bidrag væsentligt siden vedtagelsen af direktiv 2000/12/EF. Dette tilsyn, som er baseret på omfattende kvantitativ og kvalitativ analyse, vil typisk omfatte en række relevante indikatorer og medvirke til at give et bredere billede af bankers solvens og likviditet.

Denne form for tilsyn ville ikke være i overensstemmelse med Det Europæiske Bankudvalgs forskriftsfokus og bør i højere grad overlades til udvalg, som i de senere år har lagt et stort arbejde i at uddybe disse aspekter.

Artikel 3 - Stk. 11 - Identifikation af udvalget

Ved denne bestemmelse ændres artikel 60 med henblik på formelt at identificere det "komitologiudvalg", der er nedsat ved artikel 60, stk. 2, med Det Europæiske Bankudvalg, der oprettes ved Kommissionens afgørelse [xx/2003]. Da visse tekniske bestemmelser i direktiv 2000/12/EF gælder både for kredit- og investeringsinstitutter, skal det ved sammensætningen af EBC, når den afgiver udtalelse om tekniske tilpasninger af sådanne bestemmelser, sikres, at investeringsinstitutters situation tages i betragtning.

Artikel 4

Denne bestemmelse ændrer en henvisning til Forsikringskomitéen i direktiv 73/273/EØF, som senest ændret.

Artikel 5 - Bestemmelser om ændring af direktiv 91/675/EF

Artikel 5 - Stk. 1 - Udvalgets navn

Ved denne artikel ændres Forsikringskomitéens navn for at præcisere, at udvalget vil blive et forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsudvalg.

Artikel 5 - Stk. 2 - Udvalgets sammensætning

Heri fastsættes det, hvem der er medlemmer og observatører i EIOPC.

EIOPC er sammensat af højtstående repræsentanter for medlemsstaterne.

Som det allerede fastsættes i direktiv 91/675/EØF, er Kommissionen formand for EIOPC.

For at sikre en effektiv sammenkædning mellem EIOPC og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS) vil formanden for CEIOPS deltage i EIOPC's møder som observatør.

EIOPC kan invitere sagkyndige og observatører til at deltage i sine møder, f.eks. medlemmer af andre udvalg.

En tilsvarende ordlyd benyttes i artikel 2 i Kommissionens afgørelse [xx/2003] om oprettelse af EIOPC med rådgivende funktion.

Artikel 5 - Stk. 3 - EIOPC's udøvelse af sine "komitologifunktioner"

I denne bestemmelse fastsættes det, at EIOPC's "komitologifunktioner" med at bistå Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser på forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsområdet skal udøves i overensstemmelse med proceduren i artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Ved denne bestemmelse udvides EIOPC's "komitologifunktioner" til at omfatte arbejdsmarkedspensioner.

Artikel 5 - Stk. 4 - EIOPC's høringsrolle

I forlængelse af fremgangsmåden, som der redegøres for i punkt 1.4.1 ovenfor, ophæves ved denne bestemmelse henvisninger til Forsikringskomitéen i dens rådgivende funktion.

Artikel 6 - Bestemmelser om ændring af direktiv 2002/83/EF

Ved denne bestemmelse ændres yderligere tre henvisninger til Forsikringskomitéen i direktiv 2002/83/EF om livsforsikring.

Artikel 7 - Bestemmelser om ændring af direktiv 85/611/EØF

Artikel 7 - Stk. 1-4 - Udvalgets navn

Mens artikel 14, stk. 6, er taget direkte fra direktiv 85/611/EØF, er det værd at bemærke, at de øvrige berørte bestemmelser følger af ændringer i dette oprindelige direktiv, som hidrører fra henholdsvis direktiv 2001/107/EF (med hensyn til artikel 6c) og direktiv 2001/108/EF (med hensyn til artikel 21, stk. 4, og artikel 22, stk. 4, tredje afsnit). De ændrer direktivet for at bringe det i overensstemmelse med de institutionelle normer.

Navnet "UCITS-Kontaktudvalget" erstattes af "Det Europæiske Værdipapirudvalg" som det nye "komitologiudvalg" med kompetence vedrørende investeringsinstitutter.

Andet afsnit i artikel 14, stk. 6, henviser til kravet til Kommissionen om at aflægge rapport for Kontaktudvalget om anvendelsen af stk. 4 og 5 i artikel 14 senest fem år efter gennemførelsen af direktivet. Eftersom direktivet blev vedtaget i 1985 og havde den 1. oktober 1989 som sidste gennemførelsesfrist, er dette afsnit forældet og bør derfor udgå.

Artikel 7 - Stk. 5 - Overskriften på afdeling X

Ved denne artikel ændres overskriften på afdeling X for at markere, at det relevante udvalg her fra nu af er Det Europæiske Værdipapirudvalg.

Artikel 7 - Stk. 6 - Ophævelse af artikel 53

Modsat ovennævnte bestemmelser, som fastsætter, at bestemte meningsudvekslinger og målrettede drøftelser af Kommissionens rapport skal finde sted i det kompetente "komitologiudvalg", indeholder artikel 53 i direktiv 85/611/EØF de generelle principper, der ligger til grund for tilrettelæggelsen af UCITS-Kontaktudvalgets arbejde, når det ikke mødes i sin "komitologifunktion", og beskriver bl.a. principperne for medlemskab af og formandskab for udvalget. Som anført i punkt 1.4.2. ovenfor dækker disse opgaver både "komitologiudvalgs"- og tilsynsudvalgsfunktioner.

I henhold til modellen i direktiv 2003/6/EF om markedsmissbrug skal disse generelle principper formuleres i de kommissionsafgørelser, der tilrettelægger arbejdet i ESC (når det ikke mødes i sin "komitologifunktion") og CESR, og suppleres med procedurereglerne og de fastsatte arbejdsopgaver for disse udvalg. Det foreslås derfor at ophæve artikel 53 og vedtage to kommissionsafgørelser om ændring af de afgørelser, hvorved ESC og CESR blev oprettet, med henblik på at tildele dem rådgivende funktioner inden for de rammer, der blev fastsat i de afgørelser, hvorved disse udvalg blev oprettet. Disse kommissionsafgørelser vil først træde i kraft, når det foreslåede direktiv er blevet vedtaget.

Det skal dog fastslås, at når der er tale om investeringsinstitutter, vil de politikspørgsmål, der vil kunne drøftes i ESC, også omfatte enhver form for strengere eller supplerende krav, som medlemsstaterne måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 1, stk. 7, i det ændrede direktiv om investeringsinstitutter, og de bestemmelser, de måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 44 og 45 i dette direktiv.

Artikel 7 - Stk. 7 - ESC's "komitologibeføjelser" i henhold til dette direktiv

Denne bestemmelse erstatter blot UCITS-Kontaktudvalget med Det Europæiske Værdipapirudvalg uden at ændre indholdet af førstnævnte udvalgs nuværende "komitologibeføjelser". Den fastsætter også, at udvalgets "komitologifunktioner" i henseende til at bistå Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser i relation til investeringsinstitutter skal udøves i overensstemmelse med proceduren i artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 8 - Ændringer i henvisninger til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning og Forsikringskomitéen i direktivet om finansielle konglomerater

Ved denne bestemmelse ændres tre yderligere henvisninger til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning og Forsikringskomitéen i direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (direktivet om finansielle konglomerater). Den skaber også retssikkerhed ved at præcisere, at bestemmelsen ikke er i strid med traktatens bestemmelser om eksterne kompetencer.

I forlængelse af den fremgangsmåde, der benyttes andre steder i dette ændringsdirektiv, bringer ændringen af artikel 29, stk. 11 (som indsætter en ny artikel 56a i det konsoliderede bankdirektiv 2000/12/EF), denne bestemmelse på linje med institutionel præcedens ved at præcisere, at EBC bør udstede retningslinjer for, om de kompetente myndigheders konsoliderede tilsynsarrangementer efter al sandsynlighed vil opfylde de målsætninger, der på Kommissionens anmodning er fastsat andetsteds i kapitlet.

Artikel 9 - Ikrafttræden

Der er ingen grund til at udskyde indførelsen af udvalgene. Direktivet skal derfor træde i kraft på tyvendagedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiver 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 93/6/EØF og 94/19/EF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiverne 2000/12/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på oprettelse af en ny organisationsstruktur for udvalg inden for finansielle tjenesteydelser

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁶,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁸,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁹, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser²⁰ kortlægges en række foranstaltninger, som er påkrævet for at realisere det indre marked for finansielle tjenesteydelser.
- (2) På sit møde i Lissabon i marts 2000 slog Det Europæiske Råd til lyd for at få denne handlingsplan gennemført senest i 2005.
- (3) Den 17. juli 2000 nedsatte Rådet Vismandsudvalget for Regulering af De Europæiske Værdipapirmarkeder. I sin endelige rapport anbefalede Vismandsudvalget, at der blev udarbejdet rammelovgivning i fire niveauer med det formål at gøre forskriftsprocessen for Fællesskabets værdipapirlovgivning mere fleksibel, effektiv og gennemsigtig.
- (4) I sin resolution om en mere effektiv værdipapirmarkedsregulering i Den Europæiske Union udtrykte Det Europæiske Råd i Stockholm tilfredshed med Vismandsudvalgets rapport og slog til lyd for, at metoden i fire niveauer blev gennemført.

¹⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁰ KOM(1999) 232 endelig udg.

- (5) I lyset heraf vedtog Kommissionen afgørelse 2001/527/EF²¹ og afgørelse 2001/528/EF²² om oprettelse af henholdsvis Det Europæiske Værdipapirudvalg og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg.
- (6) I sin beslutning af 5. februar 2002 og i sine beslutninger af 6. november 2002 gav Europa-Parlamentet sin tilslutning til denne metode i fire niveauer på værdipapirområdet og til, at den for visse aspekters vedkommende udvides til at gælde bank- og forsikringssektoren under forudsætning af, at Rådet gav et klart tilsagn om at garantere den rette institutionelle balance.
- (7) Den 3. december 2002 opfordrede Rådet Kommissionen til at gennemføre arrangementer for de øvrige dele af finanssektoren med udgangspunkt i Vismandsudvalgets endelige rapport.
- (8) Med henblik herpå bør der for banksektorens vedkommende ske en tilpasning af den rolle, der udøves af Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning (BAC), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut²³.
- (9) Til afspejling af denne tilpassede rolle bør BAC omdøbes til "Det Europæiske Bankudvalg".
- (10) Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre direktiv 2000/12/EF, er foranstaltninger af generel karakter i den betydning, der er fastsat i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²⁴, bør de vedtages ved brug af den "komitologiprocedure", der er fastsat i denne afgørelses artikel 5.
- (11) Visse gældende bestemmelser om tekniske tilpasninger af direktiv 2000/12/EF skal bringes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF.
- (12) For at sikre institutionel og retlig overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er benyttet inden for andre fællesskabssektorer, oprettes ved Kommissionens afgørelse [xx/2003] af [xx]²⁵ Det Europæiske Bankudvalg med rådgivende kompetence til at rådgive Kommissionen om udviklingen i Fællesskabets banklovgivning.
- (13) Henvisninger til BAC's rådgivende funktioner i direktiv 2000/12/EF bør derfor fjernes.
- (14) Hvad angår overvågningen af observationsnøgletal for kreditinstitutters solvens og likviditet, er Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivnings kompetence ikke længere påkrævet i lyset af samordningen af kapitalgrundlagsreglerne og udviklingen af teknikker i kreditinstitutterne til at måle og forvalte deres likviditetsrisici.

²¹ EFT L 191 af 13.7.2001, s. 43.

²² EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

²³ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

²⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

²⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

- (15) Endvidere har den kraftige udbygning af samarbejdet og informationsudvekslingen mellem tilsynsmyndighederne, navnlig via aftalememoranda, overflødiggjort Kommissionens regelmæssige overvågning af visse individuelle tilsynsafgørelser og den systematiske forelæggelse af disse for bankudvalget.
- (16) Oprettelsen af Det Europæiske Bankudvalg udelukker ikke andre former for samarbejde mellem de forskellige myndigheder, der er involveret i reguleringen af og tilsynet med kreditinstitutter, navnlig i Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse [xx/2003]²⁶.
- (17) Den Forsikringskomité, der blev oprettet ved Rådets direktiv 91/675/EØF af 19. december 1991 om nedsættelse af en forsikringskomité²⁷, har til opgave at bistå Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser i medfør af direktiverne på forsikringsområdet og foretage de tekniske tilpasninger, som er nødvendige for at tage hensyn til udviklingen i forsikringssektoren; sådanne foranstaltninger træffes i overensstemmelse med "komitologiproceduren" i afgørelse 1999/468/EF.
- (18) Ifølge direktiv 91/675/EØF skal Forsikringskomitéen også behandle ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af Fællesskabets bestemmelser om forsikringssektoren, og skal især rådgive Kommissionen om forslag til lovgivning, som Kommissionen agter at forelægge for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (19) For at opbygge et indre marked, hvor forsikringstagere og begunstigede er passende beskyttet, er forsikringsselskaber og arbejdsmarkedspensionskasser, der opererer på det indre marked i overensstemmelse med principperne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser, underlagt specifik fællesskabslovgivning. For at sikre det indre markeds rette funktion og bevare den finansielle stabilitet bør denne lovgivning hurtigt kunne tilpasses de hastige markedsforandringer, der berører disse sektorer, især hvad angår de finansielle og tekniske aspekter.
- (20) Forsikringskomitéens rolle bør derfor tilpasses, og komitéen bør som følge heraf omdøbes til "Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg".
- (21) Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre direktiv 91/675/EF, er foranstaltninger af generel karakter i den betydning, der er fastsat i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør de vedtages ved brug af den "komitologiprocedure", der er fastsat i denne afgørelses artikel 5.
- (22) For at sikre institutionel og retlig overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er benyttet inden for andre fællesskabssektorer, oprettes ved Kommissionens afgørelse [xx/2003] af [xx]²⁸ Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg med rådgivende kompetence til at rådgive Kommissionen inden for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsområdet.
- (23) Henvisninger til Forsikringskomitéens rådgivende funktioner i direktiv 91/675/EF bør derfor fjernes.

²⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁷ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

²⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

- (24) Ved Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)²⁹ nedsattes et UCITS-kontaktudvalg med det formål at bistå Kommissionen ved at sikre en samordnet gennemførelse af dette direktiv gennem regelmæssige samråd, fremme samråd mellem medlemsstaterne og om nødvendigt rådgive Kommissionen om ændringer, som skal foretages i direktivet.
- (25) UCITS-Kontaktudvalget kan også fungere som "komitologiudvalg" i henhold til afgørelse 1999/468/EF med henblik på at bistå Kommissionen i relation til tekniske ændringer, som skal foretages i direktiv 85/611/EØF.
- (26) Den 3. december 2002 opfordrede Rådet Kommissionen til at tage skridt til *bl.a.* at overflytte UCITS-Kontaktudvalgets rådgivende funktioner i forbindelse med udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser til Det Europæiske Værdipapirudvalg (ESC).
- (27) For at gennemføre den model, der er opstillet i de seneste direktiver på værdipapiriområdet, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)³⁰ - som tildeler ESC beføjelser til at rådgive Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af dens forskriftsbeføjelser, samtidig med at det lader tilrettelæggelsen af andre aspekter af ESC's arbejde regulere ved afgørelse 2001/528/EF – er det nødvendigt at fjerne de bestemmelser, der i henhold til artikel 53 i direktiv 85/611/EØF fastsætter det nuværende UCITS-Kontaktudvalgs opbygning og funktioner, når det ikke handler i sin "komitologifunktion".
- (28) ESC beføjelser bør derfor udtrykkeligt udvides ud over de beføjelser, ESC allerede har fået tildelt ved direktiv 2003/6/EF, så de omfatter de funktioner, der på nuværende tidspunkt er fastsat i direktiv 85/611/EØF. Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre direktiv 91/675/EF, er foranstaltninger af generel karakter i den betydning, der er fastsat i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør de vedtages ved brug af den "komitologiprocedure", der er fastsat i denne afgørelses artikel 5.
- (29) Det er derfor også nødvendigt i overensstemmelse hermed at ændre Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring³¹, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv)³², Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag³³, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger³⁴, direktiv 2000/12/EF, Europa-Parlamentets og Rådets

²⁹ EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.

³⁰ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

³¹ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

³² EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.

³³ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.

³⁴ EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring³⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 98/78/EF og 2000/12/EF³⁶ -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

Ændring af direktiverne 93/6/EØF, 94/19/EF og 2000/12/EF om banksektoren

Artikel 1

Direktiv 93/6/EØF

I artikel 7, stk. 9, i direktiv 93/6/EF udgår udtrykket "Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning".

Artikel 2

Direktiv 94/19/EØF

I artikel 3, stk. 1, i direktiv 94/19/EF erstattes udtrykket "Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning" af udtrykket "Det Europæiske Bankudvalg".

Artikel 3

Direktiv 2000/12/EØF

Direktiv 2000/12/EF ændres således:

1. Artikel 2, stk. 4, affattes således:

"4. Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 60, stk. 2, afgørelse om enhver eventuel ændring af den i stk. 3 opstillede fortegnelse."

³⁵ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

³⁶ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

2. De sidste to punkttummer i artikel 2, stk. 5, affattes således:

"Når det drejer sig om andre kreditinstitutter end sådanne, som oprettes i nyinddæmmede regioner eller er et resultat af fusion eller spaltning af eksisterende institutter, der hører ind under centralorganet, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 60, stk. 2, fastsætte supplerende regler for anvendelsen af andet afsnit, herunder ophævelse af de i første afsnit fastsatte undtagelser, såfremt den finder, at tilslutningen af nye institutter, der nyder fordel af den i andet afsnit fastsatte ordning, vil kunne påvirke konkurrencen negativt."

3. I artikel 4, artikel 64, stk. 2 og artikel 64, stk. 6, udgår udtrykket "Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning".

4. Sidste punktum i artikel 22, stk. 9, udgår.

5. Sidste punktum i artikel 22, stk. 10, udgår.

6. I artikel 23, stk. 1, udgår det sidste punktum i litra a) og det sidste punktum i litra b).

7. I artikel 24, stk. 2, og artikel 49, stk. 2, erstattes udtrykket "Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning" af udtrykket "Det Europæiske Bankudvalg".

8. Artikel 25, stk. 3, affattes således:

"3. Uden at dette berører artikel 300, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Bankudvalg resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation."

9. Ordene "og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning" i tredje punktum i artikel 52, stk. 9, udgår.

10. Afsnit VI udgår.

11. Artikel 60, stk. 2, affattes således:

"2. Kommissionen bistås af Det Europæiske Bankudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse [xx/2003] (i det følgende benævnt "udvalget") og består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

Når der henvises til dette stykke, anvendes "komitologiproceduren" i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder."

Kapitel II

Ændring af direktiverne 73/239/EØF, 91/675/EF og 2002/87/EF om forsikrings- og arbejdsmarkedspensionssektoren

Artikel 4

Direktiv 73/239/EØF

Direktiv 73/239/EØF ændres således:

(1) Artikel 29a affattes således:

"Artikel 29a

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen om:
 - (a) enhver meddelelse af tilladelse til en direkte eller indirekte dattervirksomhed, hvis modervirksomhed eller modervirksomheder henhører under et tredjelandets lovgivning
 - (b) en sådan modervirksomheds erhvervelse af kapitalinteresser i en forsikringsvirksomhed i Fællesskabet, som bevirker, at denne bliver en dattervirksomhed af førstnævnte virksomhed.

Kommissionen giver Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg underretning herom.

2. Når der er meddelt den i stk. 1, litra a), omhandlede tilladelse til en direkte eller indirekte dattervirksomhed under en eller flere modervirksomheder, som henhører under et tredjelandets lovgivning, skal koncernens opbygning angives i den anmeldelse, som de kompetente myndigheder indgiver til Kommissionen."

(2) Andet afsnit i artikel 29b, stk. 4, affattes således:

"Under de i første afsnit nævnte omstændigheder kan det ligeledes på et hvilket som helst tidspunkt samtidig med, at der indledes forhandlinger, efter proceduren i artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 91/675/EØF* bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal begrænse eller suspendere deres afgørelser om:

- (a) anmodninger om tilladelse, uanset om de endnu ikke er færdigbehandlede på tidspunktet for afgørelsen eller indgives derefter
- (b) erhververe af kapitalinteresser for så vidt angår direkte eller indirekte modervirksomheder, som henhører under det pågældende tredjelandets lovgivning.

*EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32."

Artikel 5

Direktiv 91/675/EØF

Direktiv 91/675/EØF ændres således:

(1) I titlen erstattes ordet "Forsikringskomité" af ordene "*Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg*".

(2) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse [xx/2003] (i det følgende benævnt "udvalget") og består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Hver medlemsstats delegation betragtes som ét medlem af udvalget.

Formanden for Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse [2003/.../EF]³⁷, deltager i udvalgets møder som observatør.

3. Udvalget kan invitere sagkyndige og observatører til at deltage i møder.

4. Udvalgets sekretariatsopgaver varetages af Kommissionen.

5. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden."

(3) Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

Når retsakter, der vedtages inden for direkte skadesforsikring og direkte livsforsikring, genforsikring og arbejdsmarkedspensioner, tillægger Kommissionen beføjelser til at gennemføre de bestemmelser, de fastsætter, anvendes "komitologiproceduren" i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder."

(4) Artikel 3 og 4 udgår.

³⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

Artikel 6

Direktiv 2002/83/EF

Direktiv 2002/83/EF ændres således:

1. Ordene "forelægger ... Forsikringskomitéen" i første punktum i artikel 46, stk. 9, erstattes af ordet "udarbejder".
2. Artikel 65, stk. 1 og 3, udgår.

Kapitel III

Ændring af direktiv 85/611/EØF om værdipapirsektoren

Artikel 7

Direktiv 85/611/EØF

Direktiv 85/611/EØF ændres således:

- (1) Artikel 6c ændres således:
 - (a) Sidste punktum i stk. 9 affattes således:

“Hvert andet år udarbejder Kommissionen en rapport om sådanne tilfælde.”
 - (b) Sidste punktum i stk. 10 affattes således:

“Hvert andet år udarbejder Kommissionen en rapport om sådanne tilfælde.”
- (2) Andet afsnit i artikel 14, stk. 6, udgår.
- (3) Artikel 21, stk. 4, ændres således:
 - (a) Sidste punktum affattes således:

“Sådanne oplysninger gøres til genstand for meningsudvekslinger i Det Europæiske Værdipapirudvalg.”
 - (b) Følgende andet afsnit indsættes:

“Senest fem år efter dette direktivs gennemførelse udarbejder Kommissionen en rapport om anvendelsen af stk. 4 og 5. Om nødvendigt foreslår Kommissionen egnede foranstaltninger.”

- (4) Sidste punktum i tredje afsnit i artikel 22, stk. 4, affattes således:
"Sådanne meddelelser kan gøres til genstand for meningsudvekslinger i Det Europæiske Værdipapirudvalg."
- (5) Overskriften til afdeling X affattes således:
"Det Europæiske Værdipapirudvalg"
- (6) Artikel 53 udgår.
- (7) Artikel 53a affattes således:

"Artikel 53a

Tekniske ændringer, der skal foretages i dette direktiv på følgende områder, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 53b, stk. 2:

- (a) afklaring af definitionerne for at sikre ensartet anvendelse af direktivet overalt i EU og
- (b) justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål."
- (8) Følgende artikel 53b indsættes:

"Artikel 53b

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)* (i det følgende benævnt "udvalget").
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes "komitologiproceduren" i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

* EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16."

Kapitel IV

Ændring af direktiv 2002/87/EF om finansielle konglomerater

Artikel 8

Direktiv 2002/87/EF

(1) Artikel 19, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF affattes således:

"2. "Uden at dette berører artikel 300, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Bankudvalg, Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg og Udvalget for Finansielle Konglomerater resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation."

(2) I artikel 28 erstattes ordene "Kommissionen og Forsikringskomitéen undersøger" af ordene "Uden at dette berører artikel 300, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg".

(3) I artikel 29, stk. 11, erstattes ordene "Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning kan" af ordene "Europa-Kommissionen kan anmode Det Europæiske Bankudvalg om at".

Kapitel V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 9

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for frist på en måned fra datoen for dets ikrafttræden.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 10

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT				
		DATO:		
1.	UDGIFTSOMRÅDE: Interne politikker	BEVILLINGER: 0		
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Direktiv om ændring af Rådets direktiver 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 93/6/EØF og 94/19/EF og af direktiverne 2000/12/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på oprettelse af en ny organisationsstruktur for udvalg inden for finansielle tjenesteydelser			
3.	RETSGRUNDLAG: Artikel 47, stk. 2			
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: At oprette en ny organisationsstruktur for udvalg inden for finansielle tjenesteydelser			
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER (Ingen finansielle virkninger)	PERIODE PÅ 12 MÅNEDER (mio. EUR)	LØBENDE REGNSKABSÅR 2003 (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2004 (mio. EUR)
5.0	UDGIFTER - OVER EF- BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) - NATIONALE BUDGETTER - ANDRE SEKTORER	0	0	0
5.1	INDTÆGTER - EGNE EF- INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) - NATIONALE	0	0	0
		2005	2006	2007
5.0.1	UDGIFTSOVERSLAG	0	0	0
5.1.1	INDTÆGTSOVERSLAG	0	0	0
5.2	BEREGNINGSMÅDE: Ikke relevant			
6.0	FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?			Ikke relevant
6.1	FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET?			Ikke relevant
6.2	TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			Nej
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRELSE PÅ KOMMENDE BUDGETTER?			Nej
BEMÆRKNINGER: Forslaget erstatter et eksisterende udvalg med to nye og bringer et tredje ind under et eksisterende udvalgs arbejdsområde. Virkningen heraf er derfor, at der ikke er nogen finansiell nettoeffekt.				